

Näringsdepartementet
Avdelningen för näringsliv och villkor
Enheten för konkurrens, statsstöd och ramvillkor
103 33 Stockholm

Stockholm
2018-05-18

Ert dnr
N2017/07725/KSR

Vårt dnr
2018/072

Remissvar- Promemoria: Krav på rapportering av betalningstider

Näringslivets Regelnämnd NNR har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Regeringen föreslår genom ovan nämnd promemoria krav på att företag med minst 500 anställda, enligt en ny lag, ska redovisa uppgifter om avtalade betalningstider, faktiska betalningstider och försenade betalningar. Syftet anges vara att följa utvecklingen av betalningstider samt skapa ett incitament för företag med längst betalningstider och som betalar sent att ändra sitt beteende. Dagens krav på betaltider bygger på ett EU-direktiv (minimidirektiv) 2011/7/EU om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner. Sverige har valt att gå längre än vad direktivet kräver beträffande betalningstiden mellan näringsidkare, 30 dagar jämfört med direktivets 60 dagar, om inte borgenären uttryckligen godkänt en längre betalningstid. Kartläggningar av betalningstidernas längd har visat att den i Sverige ökat något och ligger i paritet med hälften av övriga länder i EU. Det svenska näringslivet har tagit fram en frivillig uppförandekod som flera av Sveriges största företag sagt sig vara villiga att skriva under.

Problemanalys och förslagets effekter

Rimliga betaltider inom näringslivet är positivt och utgör en del av funktionaliteten i vårt samhällssystem. Betalningstidernas längd får inverkan transaktionskostnader, penningflöden och möjlighet till finansiering. Mot bakgrund av det är det därför naturligt att det finns ett intresse hos lagstiftaren och de näringsidkare som upplever problem till följd av långa betalningstider att verka för att betalningstiderna inte blir för långa.

NNR kan konstatera att det råder delade meningar inom näringslivet beträffande hur frågan om betalningstider bör omhändertas. De uppskattningar som tidigare gjorts av betalningstiderna har visat att de ökat något, samtidigt som de inte varit helt tillförlitliga när resultaten ska tolkas. Frågan som sådan ska också ses i ljuset av principen om avtalsfrihet.

NNR kan konstatera att den frivilliga uppförandekod som nu föreligger ännu inte hunnit börja verka. Att redan nu gå fram med lagstiftning skulle kunna riskera att föregå den frivilliga processen och skapa oförutsedda hinder för densamma. Exempelvis problem med att uppnå kodens syfte eller en avtagande vilja att ansluta sig då det istället finns nya regleringar och krav området. De företag som idag kommer att beröras har inte heller den information som lagstiftningen efterfrågar systematiserad i sin digitala infrastruktur. Det gör sammantaget att konsekvenserna av förslaget bör vara väl beskrivna så att ett regelverk inte motverkar kodens syfte samt att kostnaderna blir så låga som möjligt givet syftet.

I detta avseende kan NNR konstatera att redovisningen av konsekvenserna brister i vissa delar och att det sannolikt är så att det först är när myndighetsföreskrifterna är på plats som förslagets konsekvenser blir överblickbara. Det gäller speciellt för förslagets kostnader, vilka och hur berörda branscher berörs samt effekten på konkurrensförhållandena för samtliga berörda. NNR vill bli påpeka nödvändigheten av att titta närmare på ev. risker för substitution, dvs större företags vilja och förmåga att välja underleverantörer, ex. utländska, som inte omfattas av redovisningsplikt och därmed innebär mindre administration.

NNR ställer sig positiv till att regeringen föreslår en relativt hög gräns för när rapporteringsskyldigheten faller in, 500 anställda sett över en tvåårsperiod. Samtidigt kan det ifrågasättas om rapportering av betalningstider mellan företag inom samma koncern är relevant i förhållande till vad som vill uppnås samt hur det påverkar tolkningen och redovisningen av de sammanställda uppgifterna. Det bör också framhållas att betalningstidernas längd kan vara en funktion av olika förhandlingslösningar i kombination med andra erbjudanden mellan avtalsparterna, varför detta bör bli föremål för ytterligare granskning.

NNR menar också att en rapporteringsperiod bör följa räkenskapsåret. Syftet är som NNR tokar det att följa betalningstiderna på ett effektivt sätt, vilket ska uppnås till ett för företagen så låg kostnad som möjligt (så länge syftet uppnås). Det blir som NNR ser det en omotiverad administrativ börda att inte följa räkenskapsåret.

Slutsats

Mot bakgrund av ovan givna synpunkter anser NNR att konsekvensutredningen behöver kompletteras för att effekterna av förslaget ska bli tydligare och att relevanta avvägningar ska kunna göras. Vidare att uppgiftskraven, vilka som berörs och när rapportering ska ske, i vissa avseenden bör förändras. NNR bedömer slutligen att tiden för ett genomförande enligt regeringens förslag är i kortaste laget och bör förlängas, så att första rapporteringen omfattar räkenskapsåret 2020. Lagstiftningen (rapporteringskraven) bör dessutom utvärderas efter några år för att se att syftet uppnåtts.

Näringslivets Regelnämnd NNR

Andrea Femrell